

Reisebrev november 2019 – veien videre

I tillegg til å besøke familier gjorde vi oss mange tanker om hva vi skal satse på i fremtiden. Nye muligheter har dukket opp og vi må prøve å gripe de sjansene som tilbys.

Fra nødhjelp til selvhjelp

Penger til mat har i mange år vært et viktig bidrag til våre familier. Dette har gitt dem mulighet til å få noe mer næringsrikt å spise enn kassawarøtter. Imidlertid er faren med å dele ut penger at det kan virke passiviserende.

- Vi gjorde et nytt grep da vi for to år satte i gang forsøk med søtpotetdyrking.
- Vi gjorde et enda større grep da vi for ett år siden leide inn Madala for å lære familien å dyrke grønnsaker.
- På turen kunne vi konkludere med at vi nå er klare for trinn tre: Avvikle utdeling av matpenger, og i stedet satse på at familiene selv dyrker det de trenger.



Vår plan er som følger:

- Matpengeutdeling avvikles i mai neste år. Familiene har fått beskjed om dette.
- Vi fortsetter opplæring i grønnsakdyrking, og gir støtte til frø og hjelp med sprøyting.
- Målet er at familiene skal ha grønnsaker nok til både eget bruk og salg.
- Familiene vil få frukttrær samt opplæring i stell og vedlikehold av disse.
- Mange av familiene får tilbud om å videreselge kyllinger produsert på Songa
- Familiene vil få tilbud om opplæring i dyrehold som f.eks. kyllingproduksjon og grisehold.
- Etter hvert som familien er utlært (1-2år) fases de ut og nye deltagerer kommer inn.
- Vi vil etter hvert prøve å samle deltagerne geografisk, slik at vi også kan hjelpe disse med felles vannpumpe.



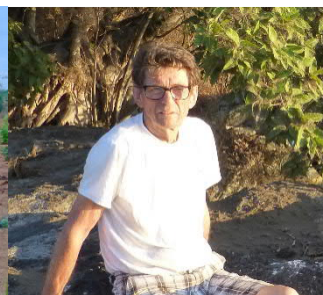
Ingen regel uten unntak: Det er tørke og stor nød i Malawi i år. Vi gir derfor dobbel støtte til familiene i november og desember, mens de venter på at regnet skal gjøre jorda fruktbar.

Den afrikanske farm

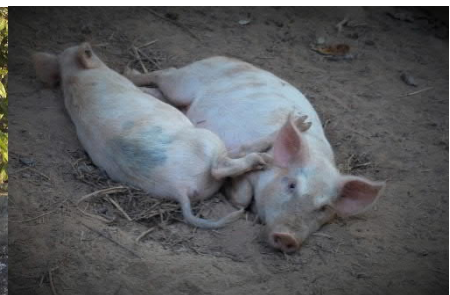
Sigvart Byberg har gjennom sin organisasjon Agrivet lagt ned mye kunnskap, penger og innsats i å rydde skog og bygge opp farmen Songa. Den var tenkt å skulle bli en kombinasjon av mønsterbruk og landbruksskole. Malawi er imidlertid et land hvor det er vanskelig å skille mellom venn og svindler. Selv om Sigvart tidvis bodde lange perioder i Malawi ble det komplisert å håndtere prosjektet fra Norge og han ble etter hvert nødt til å gi opp driften. Hovedgrunnen til at Sigvart ble med på turen var å rydde opp etter sine gamle kompanjonger slik at Songa kunne sikres en fremtid.



Jon, Anni, Lene, Elisabeth, Madala på Songa



Sigvart



Herlig liv på Songa - så lenge det varer

Lynnette og Bertus hadde kunnskapen, men manglet middelet. Årets største vinn-vinn hendelse er derfor at de fikk gå inn i Agrivet og overta driften av Songa. De er godt i gang med å rydde jordene og har bl.a startet kyllingproduksjon og grisehold. De har også som mål å gjøre en forskjell for lokalmiljøet:

- De dyrker kyllinger som våre fosterforeldre så får lov å selge videre.
- De hjelper folk å komme i gang med husdyrhold.
- De installerer solcelleanlegg i landsbyene.
- De hjelper unge mødre med riktig spedbarnsernæring.
- De hjelper med husbygging.
- De har revitalisert planene om jordbruksskole.
- Osv osv

Vi er både imponert og takknemlige over å ha fått dem med som samarbeidspartnere.

Skolene

Vi gir støtte til skolepenger for videregående skole. Selv om svært få av barna har mulighet til noen høyskoleutdannelse synes vi dette er viktig. Spesielt viktig er det at jentene får seg en utdannelse.

Skolene i Malawi er ikke gode på kvalitet og ikke gode på yrkesutdannelse. Vi håper derfor at det blir noe av planene om å lage en videregående skole oppe på Songa som kan lære elevene praktiske yrker innen jordbruk og husdyrhold. I så fall ønsker vi å støtte denne både økonomisk og med elever .



Venter på en dyktig bonde

Husene

Vi har nå bygd hus til over halvparten av familiene våre. Det er en enorm forskjell fra ei jordhytte med stråtak og til nytt hus med aluminiumstak og støpt gulv. For 40.000 kr kan vi gjøre den forskjellen for en familie. Vi har bygget fire hus i år. To via en norsk organisasjon som er på stedet og to ved hjelp av Bertus og Lynnette.

Det krevende å finne gode materialer. Lokalt produserte dører og vinduer er av svært varierende kvalitet, de importerte er dyre. Transport på de lokale veiene er også en stor utfordring. Vi begynner å få et visst grep om dette, men har stadig mye å lære. Til neste år vil vi bygge minst to nye hus. Vi kommer til å legge vekt på at familiene bidrar selv, enten i form av mursteiner eller ved å stille opp med arbeidskraft.



Lokal lavkost mursteinbrenning



Lokalt lavkost sagbruk



Lavkost vindu – passet *nesten* i ramma. Bertus fikser



Vårt varemerke: takrenner og vanntank



Krevende transport



Nytt hus i år - *nesten* ferdig
Mangler takrenner og vanntank